

de grofste onkieschheid? — Tact en fijngevoeligheid.... is 't niet om te lachen, mijnheer Siria, dat jij daarmee durft aankomen?.... Verdedig je nu eens, romanlezer, wereldkenner, dweper met de veredelende kunst, vrouwenveroveraar.... ben jij fijngevoelig.... ben jij zelfs maar beleefd? —

Nu eerst meende hij Siria's verachtelijke, schijnheilige zedeloosheid volkomen te doorgronden en zijn openhartigheid, zijn eenvoud, zijn rechtschapenheid machtigden hem een dergelijk wezen uit den grond van zijn hart te verfoeien.

Daar knarste de deurkruk; 't was Emma. In zijn binnenste klonk het: nu zal alles van zelf uitkomen en hij verroerde zich niet.

Het ontging hem niet, dat zij dadelijk een blik wierp in de richting van haar bord.

Zij was weer in haar eenvoudige, donker blauwe japon; tegenwoordig droeg zij dag in, dag uit hetzelfde toilet.

Met de voortvarendheid van iemand, die op een bekend doel aanstuurt, trad zij binnen en....